

[Glistrup]

Her er tale om, at de samme mennesker dag ud og dag ind, så i Herning, så i Roskilde, så i Bækkelund, så i Hadsund, render rundt og laver den samme ballade, som kræver, at der skal udkommanderes måske 20, måske 40 politibetjente hver evig eneste dag for at fjerne de samme mennesker, og hvor følgevirkningen er, at nogle helt uskyldige medborgere får deres dags rytme slået i stykker, i det aktuelle tilfælde 6 uger i træk.

Det er bestemt ikke nogen ligegyldig forseelse. Det er noget af den værste kriminalitet, man overhovedet kan tænke sig. Derfor er der al mulig grund til at hindre, at folk kan fremture med kriminaliteten, og det er jo det, man gør ved at sikre fængsel eller varetægtsfængsel, det, som dagsordenen går ud på.

Der er såmænd altid en fremragende indbyrdes logik og saglighed i de synspunkter, Fremskridtspartiet fremfører.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Man kan blive helt syg af at høre på fru Pia Christmas-Møllers dårlige argumentation. Hvis BZ'erne smadrer HT-busserne, bliver de varetægtsfængslet, hvis BZ'erne smider partisansøm, bliver de varetægtsfængslet – efter konservativ opfattelse. Hvis BZ'erne besætter et eller andet og det også er en blokade, skal alting sættes ind. Men når de socialdemokratiske styrede fagforeninger gør det samme, bliver man pludselig forarget – det undrer mig, at det er ovre i den konservative lejr, man bliver det – og taler om politivedtægt osv. Jamen det er jo reelt de samme ting, der er sket fra fagforeningernes side i denne HT-sag.

Derfor vil jeg spørge fru Pia Christmas-Møller: Kan vi da ikke få en lidt bedre udredning end den, der kom før? På den ene side har vi BZ'erne, der laver en hel del ting, og dér er der ingen tvivl i De Konservatives holdning. På den anden side har vi altså nogle ulovligheder af helt samme slags, men de skal behandles helt anderledes. Det må vist kræve en nærmere forklaring fra De Konservatives side.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Inden man farer frem med bål og brand, var det måske en god idé, om man fra Fremskridts-

partiets side satte sig en lille smule ind i det eksisterende regelsæt.

Det er faktisk sådan, at man allerede i dag kan idømme straf efter straffelovens bestemmelser, dvs. indtil fængsel, i forbindelse med egentlig vold og trusler om vold. I situationer, hvor der ikke er tale om vold eller trusler om vold eller hærværk, men hvor man f.eks. alene danner kæde, er det ulovligt i henhold til politivedtægten. Deri består forskellen, hr. Knud Lind.

Med hensyn til hr. Glistrups udredning af den indre logik i Fremskridtspartiets holdning må jeg sige, at jeg stadig væk står noget uforstående over for den i forbindelse med grove, helbredstruende arbejdsmiljølovetrædelser. Der er sanktionsbestemmelser af enhver art den rene socialisme. Men når vi taler om det her område, er det pludselig løsningen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil sige til fru Pia Christmas-Møller, at så let kommer man ikke uden om at svare på det spørgsmål, jeg stillede her.

Der skete jo det, at under blokaden skar man bildæk i stykker, man smadrede ruderne på busserne, man lagde partisansøm ud osv. Hvori ligger forskellen mellem dette og det, der sker fra BZ'ernes side, hvor den konservative holdning er helt klar: De skal selvfølgelig have en så hård straf som muligt? Når det drejer sig om noget, hvor der er nogle fagforeninger med, er det altså ikke det samme mere.

Og det går ikke at tale om, at der muligvis er nogle episoder, hvor der ikke skete de her ting. Det, jeg spurgte om, var disse episoder, og da går den altså ikke med bare at henvise til politivedtægten.

Det er derfor, jeg i forbindelse med de episoder, hvor vi har haft disse klart voldelige handlinger, helt klart vil vide, om De Konservatives holdning er ændret, således at hvis det er BZ'ere, skal de straffes så hårdt som muligt, men hvis det er socialdemokratiske fagforeningsmedlemmer, skal man se gennem fingre med det. Det er faktisk det, der indirekte bliver sagt af fru Pia Christmas-Møller.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Fru Pia Christmas-Møller har ordet for den sidste korte bemærkning i denne omgang, og så går vi tilbage til ordførerrækken.